

اصول طراحی شهر پیاده مدار (نمونه موردی شهر یاسوج)

امین رستگار دولت آباد^۱، حسین مهرگان^۲، سید یعقوب یزدان شناس^۳

^۱ کارشناسی مهندسی معماری، کارشناس عمران استانداری استان کهگیلویه و بویراحمد

شماره تماس perspective_rasti63@yahoo.com

^۲ کارشناسی ارشد مهندسی معماری اسلامی، مدرس دانشکده فنی و حرفه ای پسرانه یاسوج

hosseinmehrgan@yahoo.com

^۳ کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دبیر آموزش و پرورش استان کهگیلویه و بویراحمد

yaghoob90y@yahoo.com

چکیده:

پیاده روی مهمترین امکان برای مشاهده مکان ها، فعالیت ها و احساس شور و تحرک زندگی و کشف ارزش ها و جاذبه های نهفته در محیط است. این مقوله مهم همواره عاملی در طراحی جوامع از شکل گیری نخستین سکونت گاه های انسانی تاکنون، بوده است. اخیراً مفاهیم پیاده و پیاده روی بر اثر طرح مشکلات چند گانه ای ناشی از طراحی بافت براساس حرکت سواره، معانی جدیدی پیدا کرده است. در این زمینه، پیاده روی به طیف گسترده ای از موضوعات طراحی با مقوله پیاده روی در مقیاس کلان و در مقیاس خرد اشاره دارد. پهنه پیاده مدار، در نهایت مکانی است که ساکنان آن با هر سنی می توانند امنیت و راحتی، آسایش، تناسب و جذابیت در پیاده روی را نه تنها در هنگام فراغت بلکه در استفاده از تجهیزات و آمد و شد نیز احساس کنند. بنابراین، یک شهر می بایست اقدامات و حرکت های ساکنان آن، با فرم قابل رویت محیط و با الگوهایی که از دید گروه های جمعیتی گوناگون واجد اهمیت اند مرتبط باشند. در این پژوهش سعی بر آن است که مهمترین اصول طراحی متناسب با شهر پیاده مدار ارائه و به منظور تطابق این اصول با نتایج مطالعات موردی، به منظور غنی سازی آن با ملاک عمل قرار دادن انسان و ادراک او از فضا، پیشنهادهایی مطرح شود و هدف ارائه ضوابط، استانداردها و راه حل هایی برای جدایی حریم حرکت پیاده و سواره برای آسایش بیشتر شهروندان و گسترش هرچه بیشتر پیاده روی و پیاده مداری در شهر است.

کلید واژه ها: پیاده، پیاده مداری، حریم، ایمنی، بلوک.